

Košmar - slikovnica za odrasle

Pugelnik, Vid

Supplement / Prilog

Publication year / Godina izdavanja: **2021**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:122:371163>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-29**

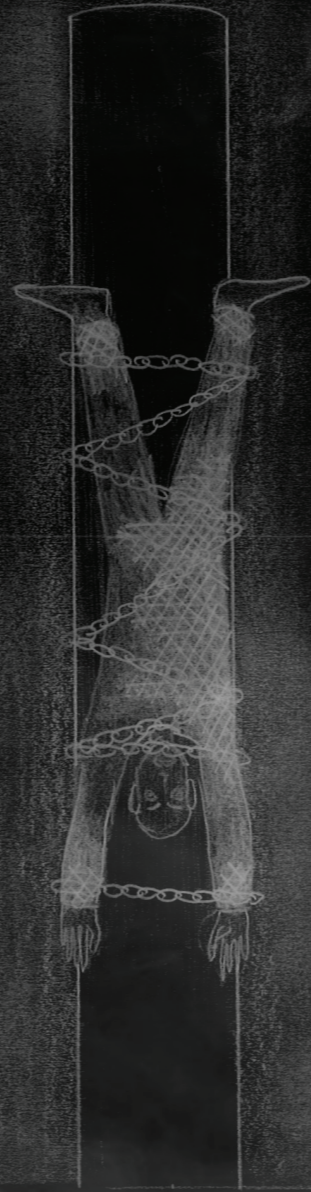
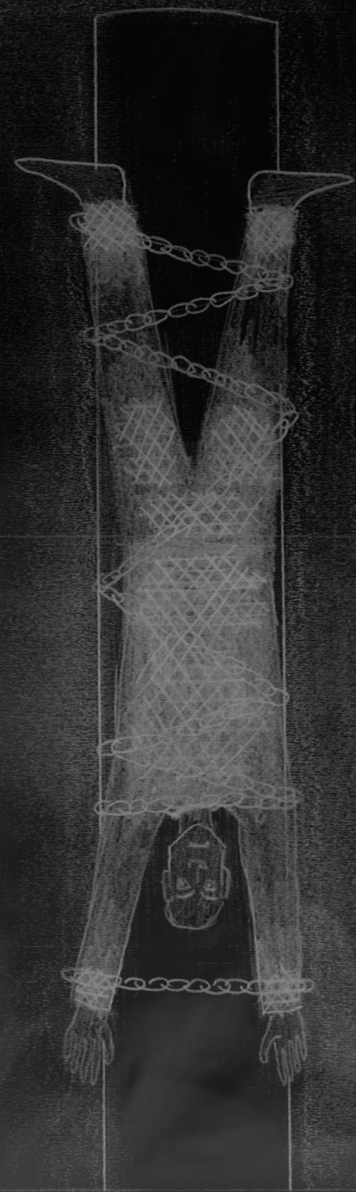
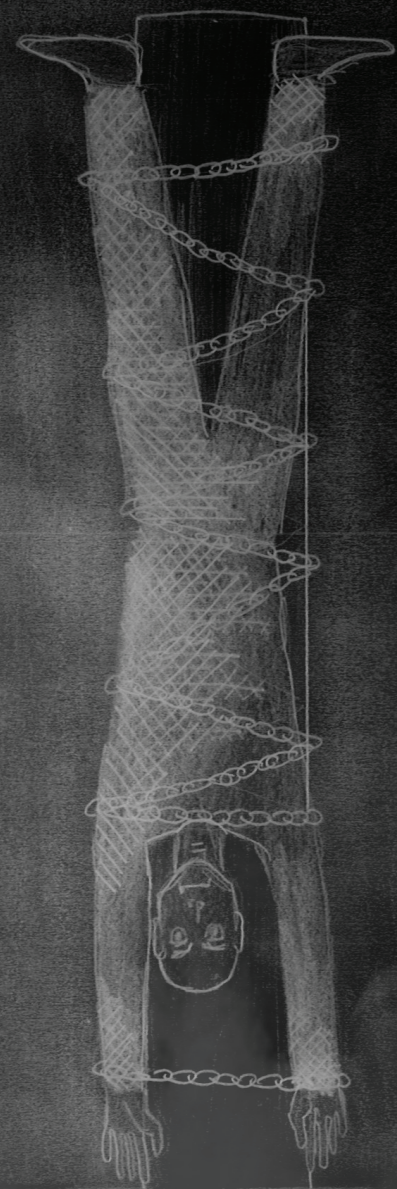

Repository / Repozitorij:

[University North Digital Repository](#)

KOŠMAY

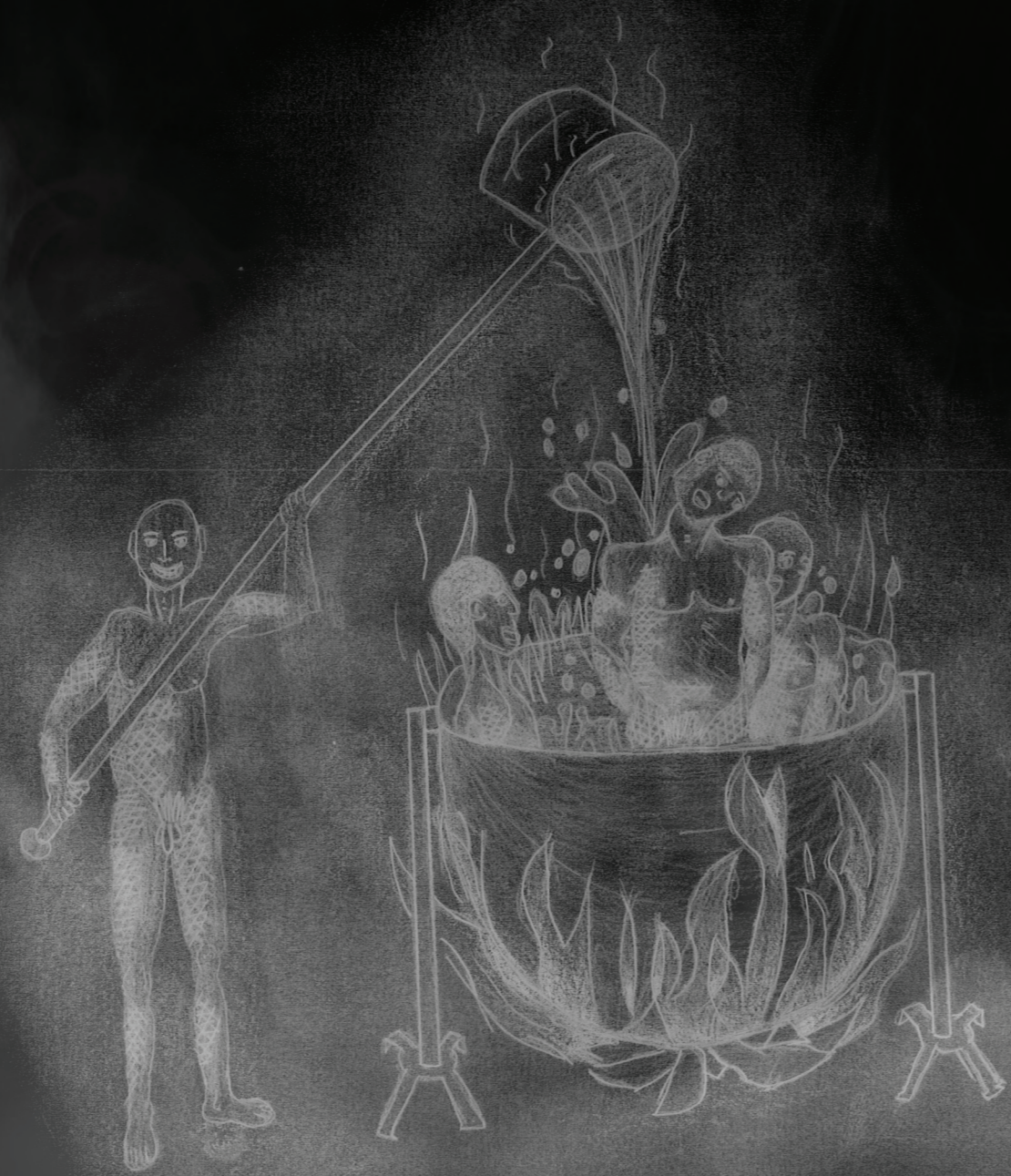
Slikovnica za odrasle

Polako sam tonuo u neki drugi,
svaki put meni nepoznati svijet.

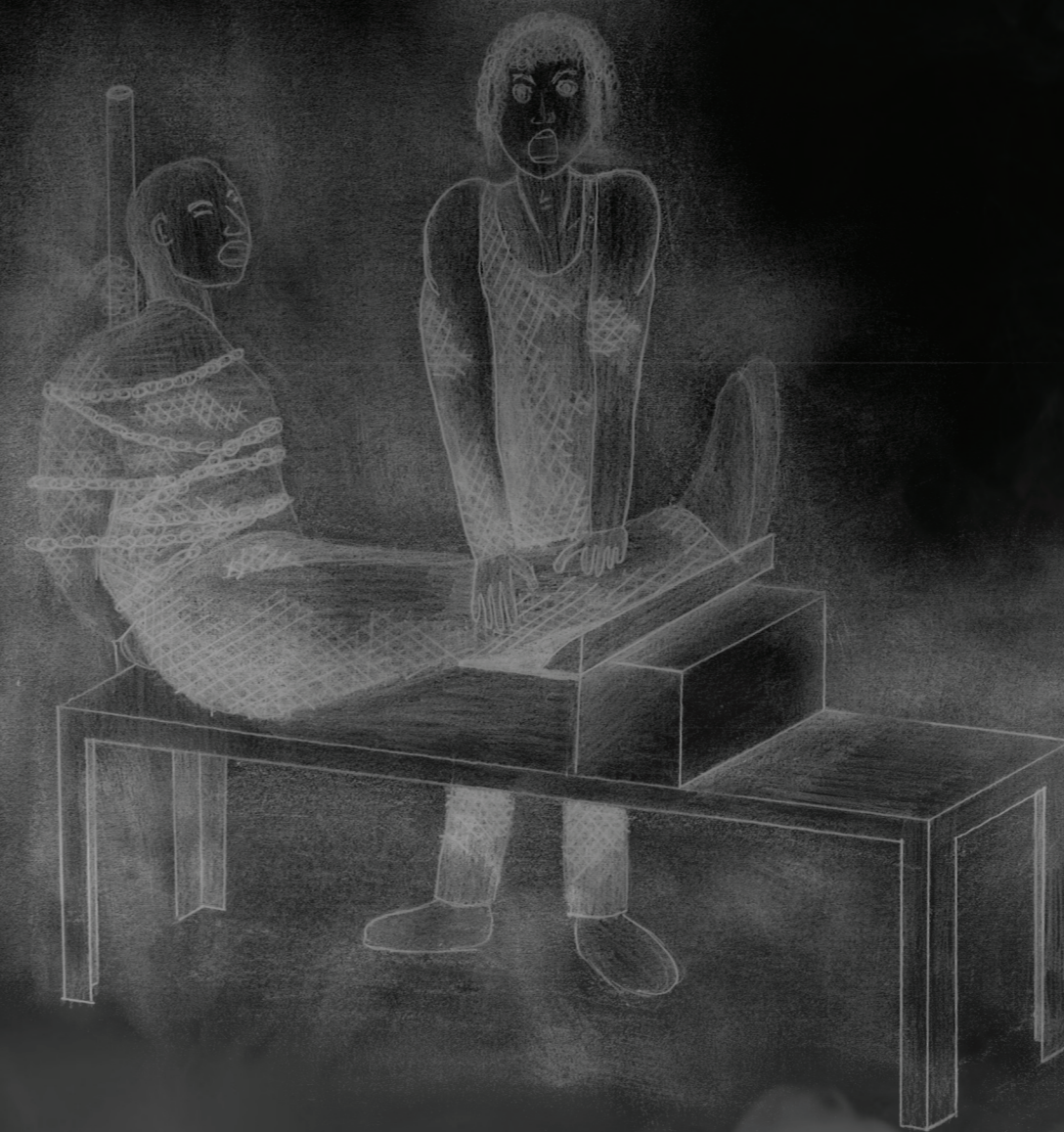
Ne razaznajem prostor u kojemu se nalazim,
ali vidim i osjećam bol i patnju.

Osjećaji bivaju sve jači i jači i kao da mi se približavaju.

Bol i patnja u svakoj slici, gdje god se našao uvijek ista slika, samo drugi događaj.

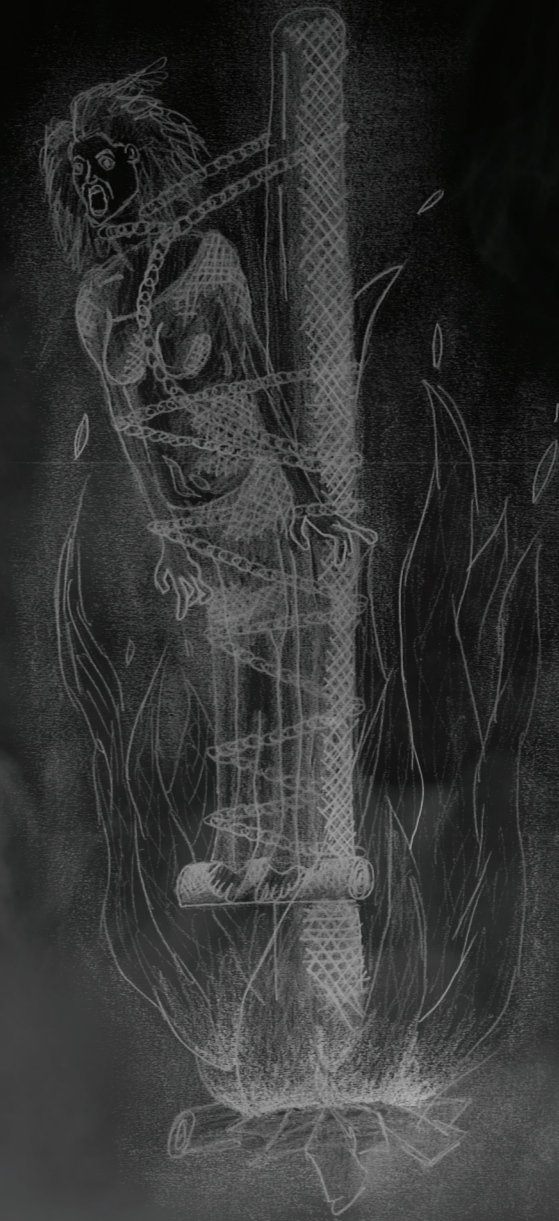

U njima se sve mijenja, ali opet sve ostaje isto.
Jedino što ostaje istinska je patnja.

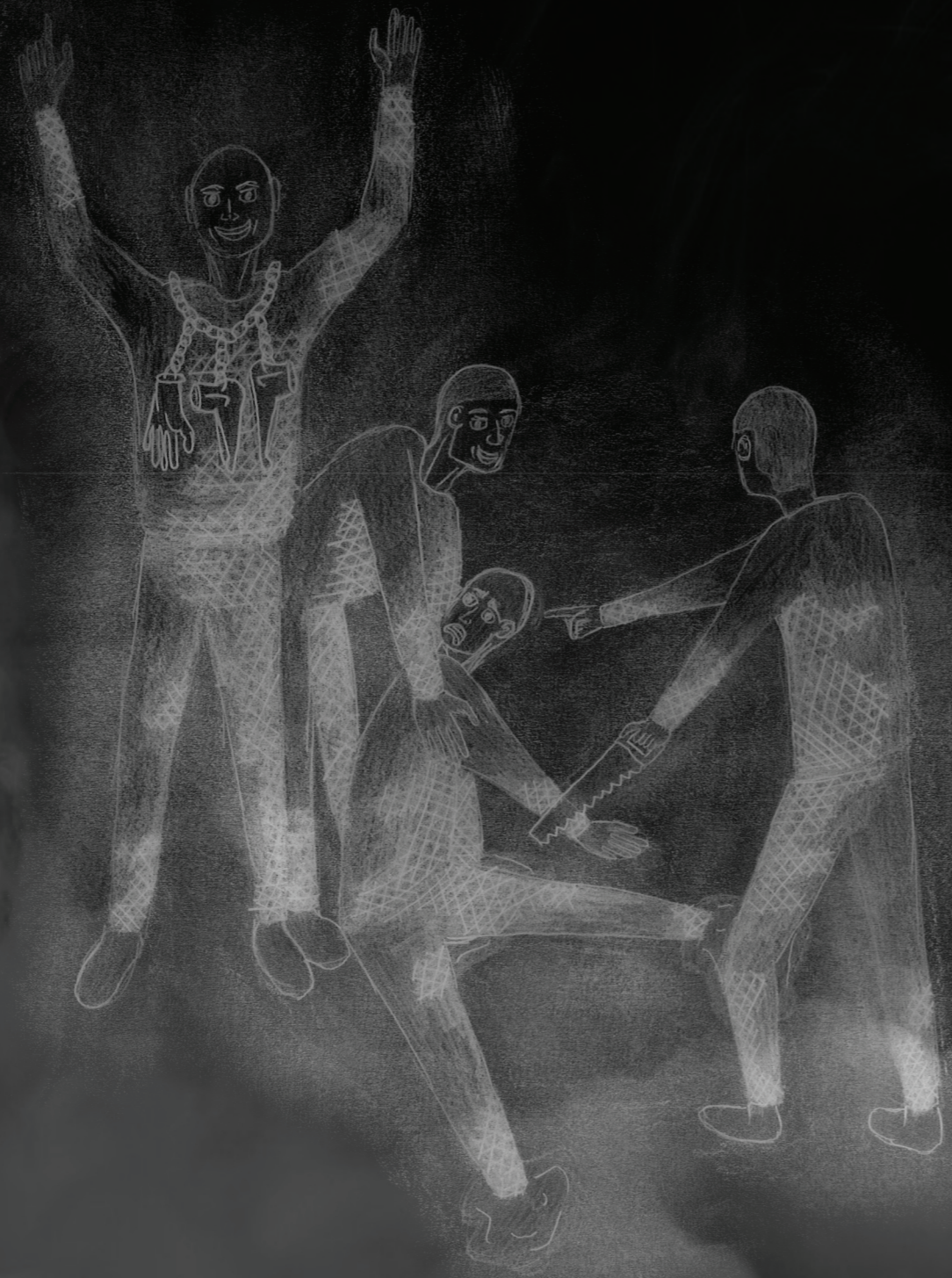
Patnja nestaje brzo, ali i vraća se još brže...

Jedna patnja još nije ni završila,
a druga samo što nije započela.

Tek sam se našao tamo, a imam
osjećaj kao da sve traje stoljećima.

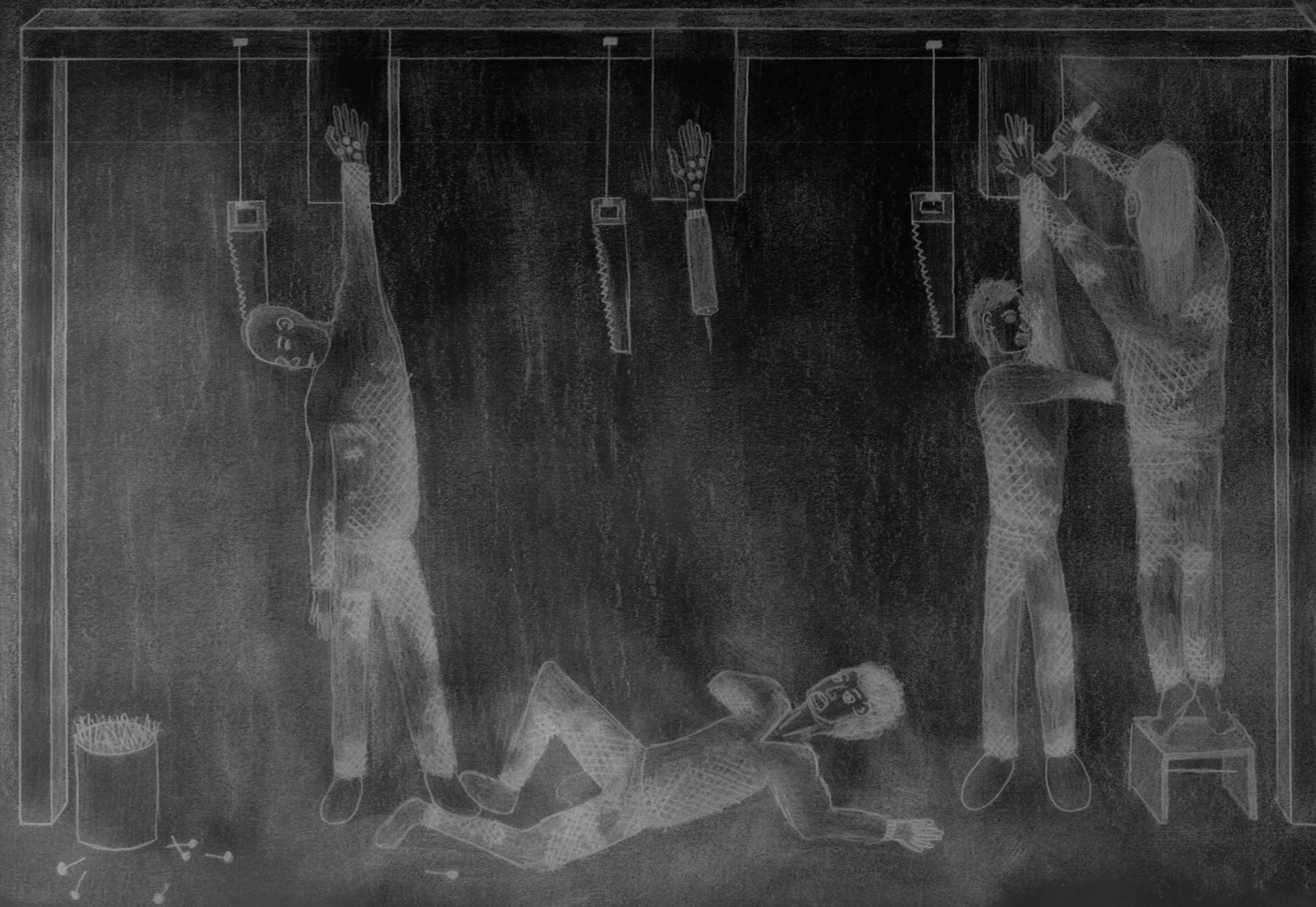

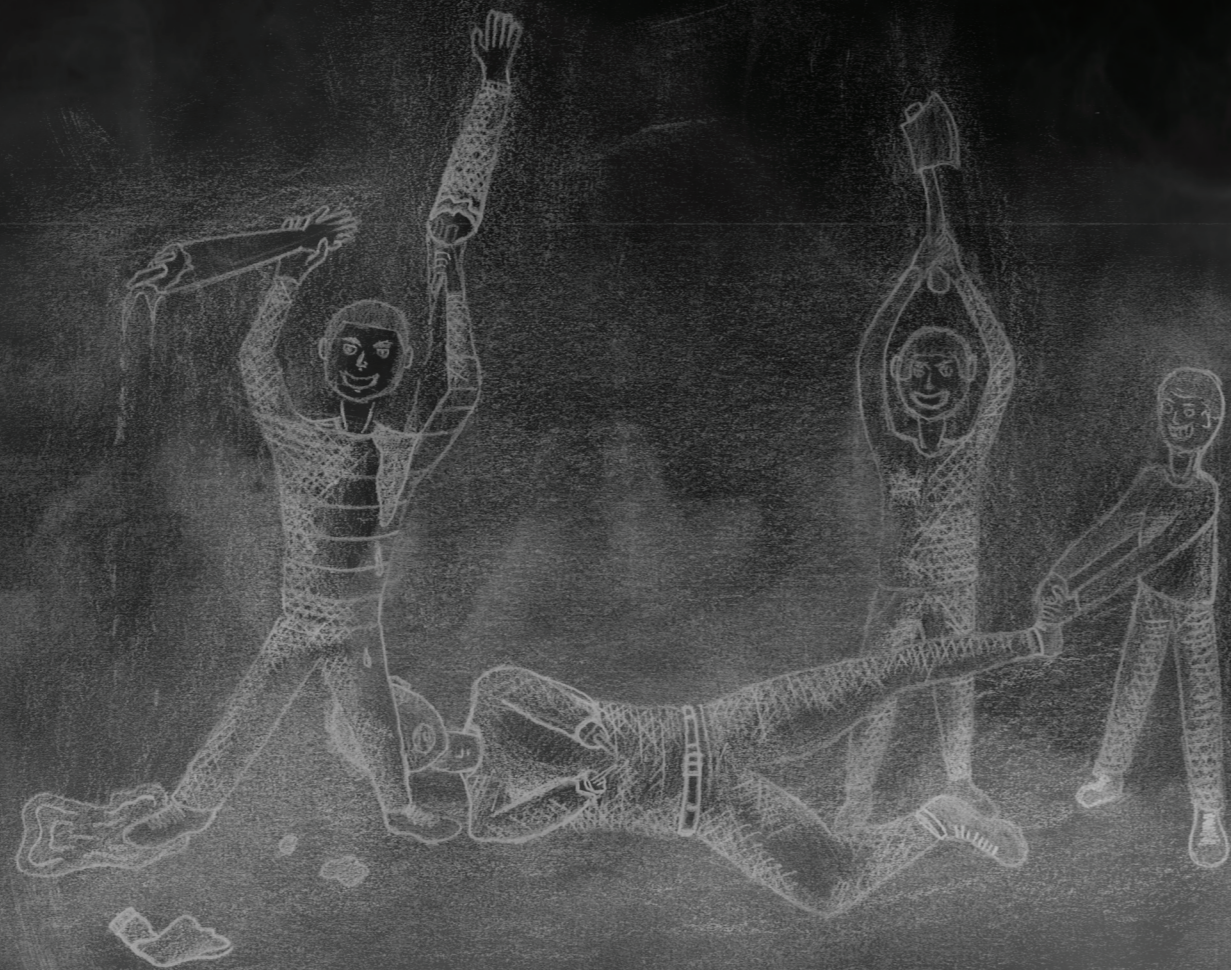

I opet svjesni kako nas ta patnja kida, kako nas boli, kako nas truje, kako nas peče, zaboravimo na nju vrlo brzo. No ne prođe ni trenutak da nas ona ne podsjeti da je svuda oko nas.

Zlo u koje nas uvlači sve je dublje i dublje i čini se
da da smo ovisni o njemu.
Ne možemo se izvući iz njezinog zagrljaja.

Kao da smo mu jedini prijatelj.
Samo što se ono ne zna igrati s nama.

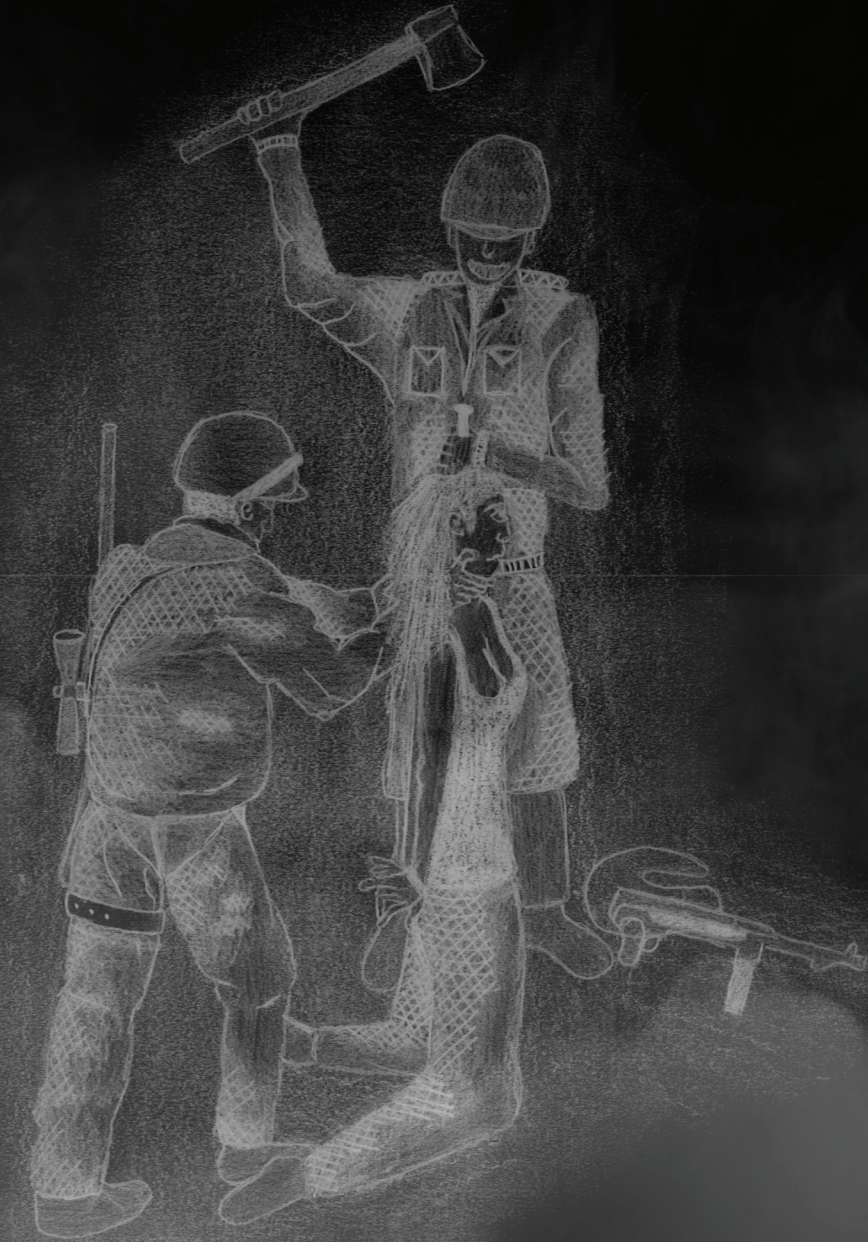
Jedino što nas povezuje jest to što ono zna moje strahove i
s njima se igra, jer zna da je to sve što može.
U njima se vidi samo beskrajna tama, i sve se naizgled čini
kao normalno, ali zapravo ništa nije normalno.

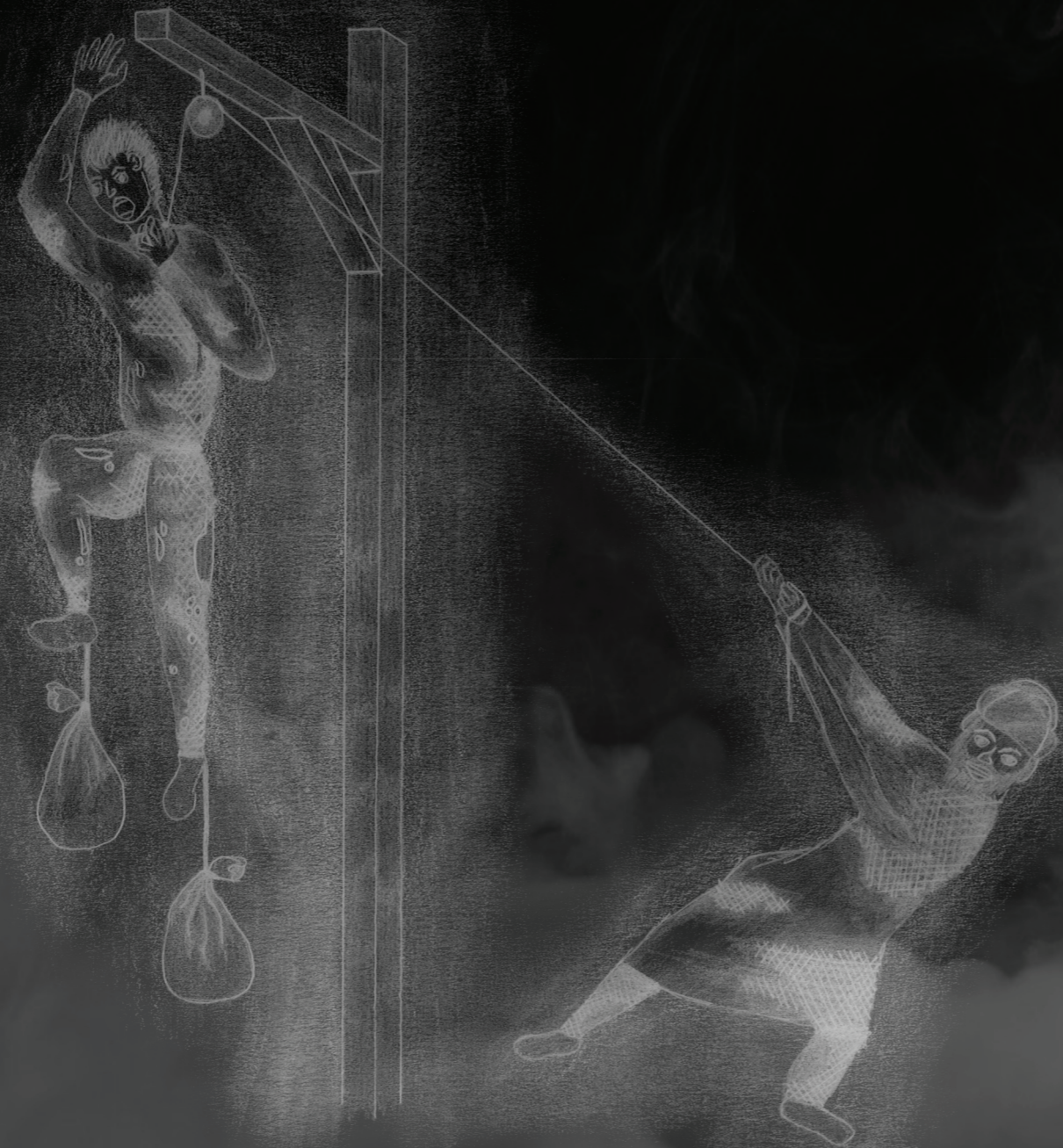

Kako povući granicu normalnog tamo gdje normalno ne postoji.
Gdje je sve stvarno, a opet ništa nije stvarno...

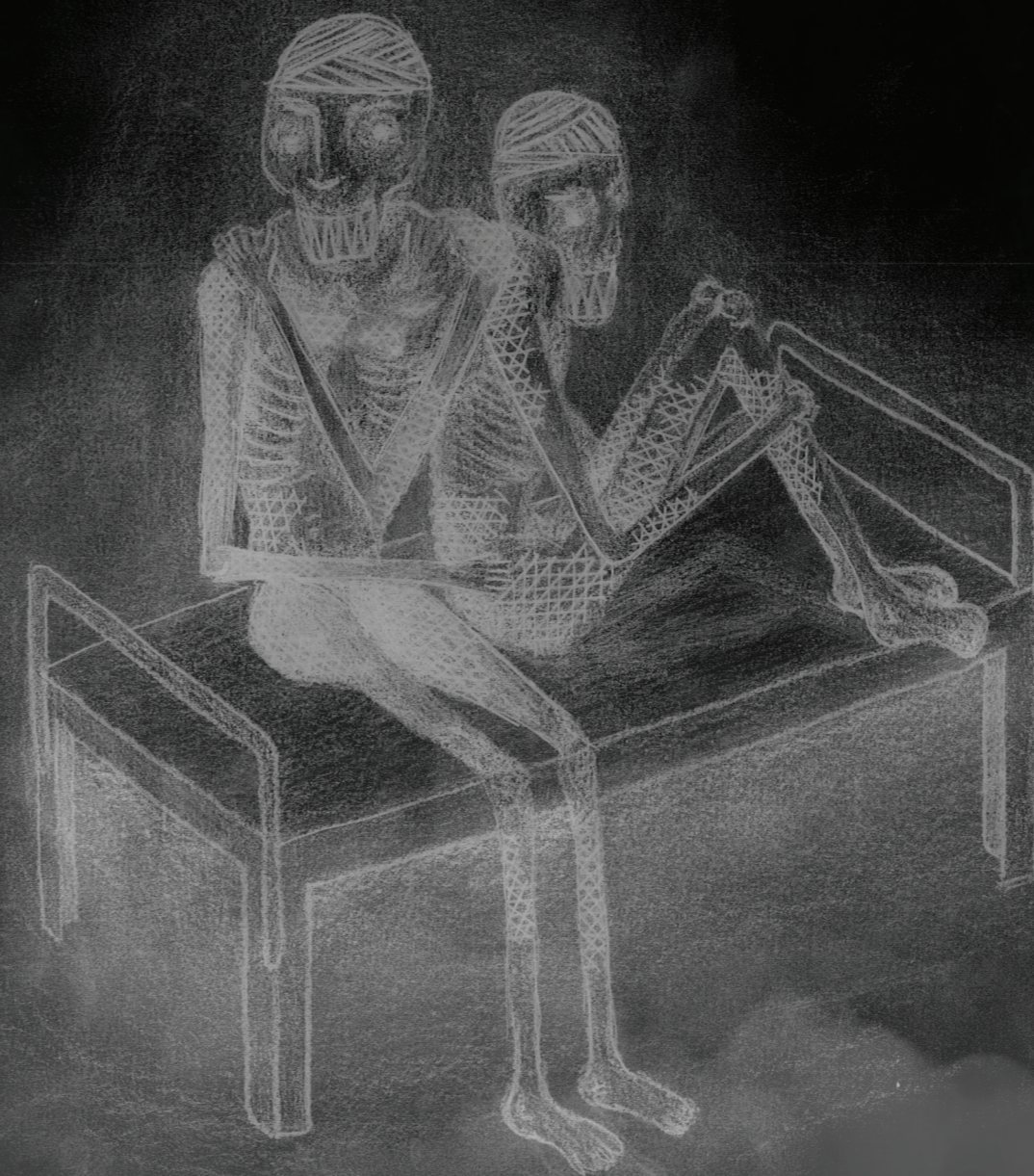
Mjesto na kojemu nema morala, mjesto gdje nema principa.
Mjesto na kojemu je ubojstvo kao dobar dan...
Mjesto na kojemu svi izgledaju normalno,
a nesreća je na svakom koraku.

Da li nas zlo uči i sprema za nešto izvan svih tih događaja,
da li nam sugerira da nešto dolazi? Da li nam ukazuje da nije
sve tako crno i da uvijek može gore?

Koja je zapravo njegova poruka i da li je uopće ima?
Daje li nam uviđaj u neku drugu i daljnju paralelnu stvarnost ili se
sve događa bez ikakvog razloga i u nama budi neki nemir na koji
nikad nećemo dobiti odgovor?

Jesam li možda sam sebi odgovorio na vlastito pitanje?
Ne znam, a vjerojatno neću ni znati... Samo kako je moguće
proći nešto tako bolesno i monstruozno i probuditi se neokrznut.
Bez ikakvog osjećaja i bez one vječne boli koja me do maločas
proganjala? Bez posljedica, a u “pravom svijetu” i najmanja
stvarčica nas može okrenuti naglavačke.

Jedino što nam ostaje su pitanja na koje nema odgovora...

Sveučilište Sjever Koprivnica,
Medijski dizajn, preddiplomski studij, završni rad
Student: Vid Pugelnik
Mentor: Iva Matija Bitanga
Godina: rujan, 2021.